

§§ 55-56:

Særregler om ugentligt fridøgn for visse fag og faglige områder.

§ 59:

Regler om lavalder i landbruget og lavalder for henholdsvis særligt farligt arbejde og lettere erhvervsmæssigt arbejde.

§ 61:

Særregler om hvileperioden for unge inden for visse fag og faglige områder.

§ 78:

Regler om tilsynsbog eller hvad der træder i stedet herfor.

Efter lovens ikrafttræden skal lovens nye systematik, nye målsætning og nye områder gennemføres ved udstedelse af i alt ca. 50 nye regelsæt og ved revision af i alt ca. 100 eksisterende regelsæt, herunder de regler der er holdt i kraft ved overgangsbestemmelserne.

En plan for dette arbejde skal udarbejdes i samarbejde med det nye arbejdsmiljøråd. Det forudsættes, at arbejdet søges gennemført i løbet af en 5-års periode efter lovens ikrafttræden, men det er tvivlsomt, om det lader sig realisere.

I øvrigt er det i overensstemmelse med rammelovsprincippet, at regelsættet til staidighed er under revision i takt med udviklingen.

2. De økonomiske konsekvenser.

På Marienborg-møderne blev der givet udtryk for stærk interesse i at få en nærmere politisk drøftelse om præcisering af de økonomiske konsekvenser af lovens gennemførelse, dels for det offentlige, dels for virksomhederne. Man ønskede at få oplysning om, hvilke merudgifter der maksimalt kunne blive tale om, hvis bemyndigelserne udnyttes fuldt ud.

I svaret på spørgsmål 66 er det om statens merudgifter oplyst, at de *endeligt* anslås til i alt ca. 24 mill. kr. årlig med ansættelse af ca. 175 nye medarbejdere i arbejdstilsynet udover de ca. 200 nye medarbejdere til ca. 20 mill. kr., der er foreslået i Halling-rapporten til dækning af „efterslæb“.

Hovedposterne i dette behov er udgifterne til udarbejdelse, revision og administration af nye regler til ca. 11 mill. kr.,

drift af et arbejdsmedicinsk institut til ca. 10 mill. kr. og konsulentordning i tilslutning til branchesikkerhedsråd til ca. 1,4 mill. kr.

Der forudsættes en *indkøringsperiode* på 5-6 år, hvor udgifterne er jævnt stigende fra 13 til 39 mill. kr. i nye udgifter, herunder etableringsudgifter.

Det må betones, at der er tale om et regneeksempel. Det forekommer sandsynligt, at en noget mindre stigningstakt og altså længere indkøringsperiode bliver nødvendig allerede fordi der er grænser for, hvor hurtigt en organisation som arbejdstilsynet kan ekspandere af hensyn til en hensigtsmæssig personalepolitik.

I svaret på spørgsmål 66 er der peget på, at der i de 24 mill. kr. ikke er medregnet udgifter til bedriftssundhedstjeneste. Herom henvises til besvarelsen af spørgsmål 15. Af dette materiale fremgår, at der af det af organisationerne nedsatte udvalg opereres med forslag om et statstilskud på ca. 70 mill. kr. af de samlede udgifter på ca. 350 mill. kr. foruden de 30 mill. kr. staten kommer til at udrede som arbejdsgiver.

Der er ikke fra regeringens side taget stilling til dette forslag.

Heller ikke udgifter til arbejdsmiljøfondet er med i besvarelsen af spørgsmål 66. Det overvejes at udbygge fondet fra 3,7 mill. kr. årlig til 30 mill. kr. årlig, baseret på en udbygget afgift fra arbejdsgiverne. Dette forslag er endnu ikke klar til forelæggelse for arbejdsmarkedsudvalget, men det kan måske være hensigtsmæssigt at forberede udvalget på, at der må regnes med betydelige midler afsat på en eller anden måde til forøget information, uddannelse, forskning og forsøg i forbindelse med den betydelige aktivitetsforøgelse, der i øvrigt stiles imod ved lovforslaget.

Vedrørende udgifterne ved oprettelse af arbejdsmedicinske klinikker bemærkes, at sådanne klinikker hører under sygehushæsenet og således ikke direkte hører under konsekvenserne af arbejdsmiljøloven. Udgifterne til en klinik ved hver af de fem største regionalsygehuse kan formentlig anslås til en størrelsesorden af 10 mill. kr. årlig tilsammen.

De omkostninger der påføres virksomhederne ved lovforslaget er omhandlet i svaret på spørgsmål 67. Uden forsøg på at anslå noget tal fremhæves det her,